Hayâsızlığın Yayılmasını İstemek Azabı Gerektirir
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 04 2021 09:44:35

            Hayâsızlığın Yayılmasını İstemek Azabı Gerektirir بِسْمِ
اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
اِنَّ
الَّذِينَ
يُحِبُّونَ
اَنْ تَشِيعَ
الْفَاحِشَةُ فِى
الَّذِينَ
اَمَنُوا
لَهُمْ
عَذَابٌ
اَلِيمٌ فِى
الدُّنْيَا
وَاْلاَخِرَةِ وَاللهُ
يَعْلَمُ
وَاَنْتُمْ
لاَ
تَعْلَمُونَ
"İnananlar arasında hayâsızlığın yayılmasını arzu eden kimseler var ya; onlar için dünya ve ahirette elem dolu bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Nûr, 24/19) Toplumda, hayâsızlığın, ahlaksızlığın, olumsuzlukların yayılmasını isteyenler, o topluma karşı en büyük saygısızlığı işlemiş olurlar. Nitekim yukarıdaki ayet bunu gayet açıkça dile getirmektedir. Kişinin işlemiş olduğu günah, ayıp veya kusurları başkalarının açığa vurmaması dinimiz tarafından önerilirken hatta emredilirken bu tür davranışlarda bulunan kimselerin kendilerinin ya da başkalarının ayıp ve kusurlarını, hayâsızca lakayt bir şekilde topluma açıklamaları da uygun görülmemiştir. Zira Peygamberimiz (s.a.s), "‏ كُلُّ
أُمَّتِي
مُعَافًى
إِلاَّ
الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ

مِنَ
الْمَجَانَةِ أَنْ
يَعْمَلَ
الرَّجُلُ
بِاللَّيْلِ
عَمَلاً،
ثُمَّ
يُصْبِحَ
وَقَدْ
سَتَرَهُ
اللَّهُ،
فَيَقُولَ
يَا فُلاَنُ
عَمِلْتُ
الْبَارِحَةَ كَذَا
وَكَذَا،
وَقَدْ بَاتَ
يَسْتُرُهُ
رَبُّهُ
وَيُصْبِحُ
يَكْشِفُ
سِتْرَ
اللَّهِ
عَنْهُ ‏"‏‏.‏ “İşlediği günahları açığa vuranlar dışında, ümmetimin tamamı affedilmiştir. Bir adamın gece kötü bir iş yapıp Allah onu örttüğü halde sabahleyin kalkıp; Ey falan! Ben dün gece şöyle şöyle yaptım, demesi, aşikâre işlenmiş günahlardandır. Oysa kişi, Rabbi kendisinin kötülüğünü örttüğü halde geceyi geçirmişti. Fakat o, Allah’ın örttüğünü açarak sabahlıyor.” (Buharî, “Edeb”, 60;Müslim, “Zühd”, 52) buyuruyor. Günah işlemek, kusur ve hata yapmak, sevilmeyen, arzu edilmeyen ve sahibine de hiçbir fayda sağlamayan sadece kötü görülmesine ve bayağı sayılmasına sebep olan bir durumdur. Durum böyle iken gizli kapaklı bir yerde işlenen ve Allah’tan başkasının bilmediği, bir anlamda Allah’ın da örttüğü bir günahı faziletmişçesine hayâsızca ortaya dökmek ve başkalarına anlatmak, dinî açıdan tasvip edilmemiş hatta böyle davranan kimselerin Allah’ın bağışlamasının dışında kalacakları ifade buyrulmuştur. Böylesine ağır bir manevî müeyyidenin öngörülmesi, işlenen günahın toplumda yaygınlaşmasını, onun normal bir davranış olarak algılanmasını önleme amacına yöneliktir. Nitekim İslam ahlakçıları da, ayıp sayılan davranış ve tutumları, herkesin gözü önünde işlemenin gizlisine göre daha kötü bir davranış biçimi olduğunu ısrarla belirtmişler, kişinin ayıplarını insanlardan saklamasının ve toplumun da bu tür davranışlar karşısında duyarlı olmasının önemi üzerinde durmuşlardır. Şu kadar var ki, İslam ahlakına göre, ayıplanma veya başka herhangi bir baskıya maruz kalma endişesiyle kötülükten kaçınmak kişiye fazilet

kazandırmaz. Zira hiçbir ayıp, Allah’a gizli kalmaz.
قُلْ اِنْ
تُخْفُوا مَا
فِى
صُدُورِكُمْ
 اَوْ
تُبْدُوهُ
يَعْلَمْهُ
اللهُ
وَيَعْلَمُ
مَا فِى
السَّمَوَات&#16
16; وَمَا فِى
اْلاَرْضِ
وَاللهُ
عَلَى كُلِّ
شَىْءٍ
قَدِيرٌ “İçinizde olanı gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerdeki her şeyi, yerdeki her şeyi de bilir. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.” (Âl-i İmrân, 3/29) ayeti, bu hususu dile getirmektedir. Hiçbir ayıp veya günah, Allah’a gizli kalmayacağına göre insan öncelikle yüce Mevla’dan hayâ etmeli ve imkân ölçüsünde kusurlarını düzeltmelidir. Günah ve kusurlarını başkalarına anlatanlar, günah işlemeleri bir yana diğer taraftan Allah’ı, Resûlünü ve müminleri adeta hafife almış, kötülüklerini iyilik, günahlarını sevap, bayağılıklarını fazilet saymış olurlar. Bu ise, en az işledikleri günah seviyesinde bir pervasızlıktır. Oysa günah işleyen bir kimsenin, hiç olmazsa onu gizli tutması, kendisini aşağılanmaktan kurtarır. Ayıp ve kusurların açıklanması, bu tür davranışlarda bulunanlarda hayâ duygusunun zamanla yok olmasına sebep olmaktadır. Ancak bu tür davranışların örtülmesi, davranış sahiplerinin gördükleri şefkat ve merhamet karşısında kendilerine çeki düzen vermelerini teminde önemli bir etkendir. Dinimizde, toplumda iffetsizlik ve hayâsızlığın yayılmasına çanak tutacağından kişinin ayıp ve kusurlarını, günah ve isyanlarını açığa vurması nasıl yasaklanmışsa, başka kimselerin ayıp ve kusurlarının araştırılması, onların gizli hâl ve özel hayatlarının deşifre edilmesi de yasaklamıştır. Şu kadar var ki, başkalarının mağduriyetine sebep olan hata ve kusurların gizlenmesi, dinen caiz değildir. Ayıpların araştırılıp ortaya dökülmesi; insanları birbirine düşürmekten, aralarında kin ve düşmanlık tohumları ekmekten, fenalıkların yayılmasından başka bir şeye yaramaz. İnsanların gizli kalmış kusurlarını açıklamak, herkese duyurmak, onların utanma duygularının yok olmasına, sosyal kontrolün azalmasına ve böylece ahlaksızlığın süratle yayılmasına da sebep olur. Peygamberimiz ve ashabı, kimsenin ayıplarını araştırmamış ve araştıranları da şiddetle kınamıştır. Peygamberimizin;
مَنْ عَيَّرَ
أَخَاهُ
بِذَنْبٍ
لَمْ يَمُتْ
حَتَّى
يَعْمَلَهُ “Din

kardeşini bir suçundan dolayı ayıplayan kimse, o suçu (günahı) kendisi de işlemedikçe ölmez.” (Tirmizî, “Sıfatü’l- Kıyâme", 53) uyarısını da hiçbir zaman unutmamak gerekir. Sonuç olarak herkesin günah ve kusuru olabilir. İşlenen günahların toplumda açığa vurulması, onların normal bir davranış ya da tutummuş gibi sunumu, insanların dindarlık anlayışlarının zayıflamasına, günahlara karşı tepkisel yaklaşımlarına engel teşkil etmektedir. Bu itibarla toplumda iyilikler, güzellikler, sevaplar, faziletler anlatılmalı ki diğer insanlar da bu tür eylemlere yönelsin. Boş, faydasız, insanların duyarlılığını zayıflatacak; günahları, hayâsızlığı hafifletecek söz ve davranışlardan da uzak durulmalıdır.   Dr. Yaşar YİĞİT

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler